

Karanlıklar Nurla Sırlanır

— delibal · 12 Mayıs 2024

I

Kederim ömrüme denk, gözlerimi ay yordu
Şafak zamanı mehtap, destursuz gidiyordu
Vuslat minaresinin, hicran şerefesinde
Gözlerimin katili, karanlıktan bir ordu
Ufka dalsam, düşlerimi karanlıklar böler
Nefes alsam, içime karanlıklar dolar
Gözlerimi kapatsam, maskeli gecelere sormadan
İçimde yakamozlar solar
Adını şafaklarda hecelemeden yorulurum
Kardelen büyümeye çalışırım karanlıklarda

II

Yaylalarda buluttur gözlerim, boran yüklü
Yüreğim dağların bellerinde üşür
Hoyrat rüzgârlar eser gelmeyince sen
Kudümlerin sesine aşk fısıldamaz şiirlerim
Anılar yaslanır mı sulara, sürüklenince?
Vururken sırtını yüreğim ağrının kayalarına
Hoyrat rüzgârlar sanma yavaşlar gelmeyince sen
Kudümlerin yasından kurur nehirlerim
Önce, önce kirpikler kaşlara dayanır
Sonra, sonrası malum yollarında kapanır gözlerim
Hoyrat rüzgârlar yıkar gelmeyince sen
Kudümlerin inlemesiyle, düşlerimi zehirlerim
Bir avuç kül gibi savrulurum karanlıklara
Yüreğime yılık atlarının yürüyüşü girer
Umutlar kâbuslarla salkım saçak, iç içe
Dağlanmış çöller uzanır gönlümün girdabına
Erimiş dağlar uzanır mermerlere

III

Deli gömleği giydiririm gel-geç arzulara
Kaşarlamaz yaramı felek aynasının sırrı
Boğuk iniltelerde kirpiklerim olurken alabora

Yüreğimin gök kubbesinden karanlıklar akar
Ayak seslerim yankılanır buzdağlarında
Sararmış yapraklar misali düşerken toprağa
IV

Ellerime çöker yorgunluğum
Düşü ertelenmiş dudaklarım
Dokunsalar patlayacak
Aşkların tekrarı olsa ah keşke
Alnımın öyküsünü okumakla geçer sabahlarım
Her satırın altını yüzümden çizgilerle çizerim
Dostlukların yalnız adı var diyorlar, yazık
Sorsaydık, sorulsaydık hâl hatırda kalmazdık
Tazimle okurduk kündeleyen akşamları
Zamanın bir diğer adının ahu zar olduğunu
Yaşamının, ateşe alışmak olduğunu çok geç anladım
Anlaşılır değil evrensel olsa da suların dili
Oysa, oysa onlar kirpiklerden akan ırmaktır
El ele verdik bozduk akşamların tadını

V
Bakışları korku dolu çocuğum
Saçlarımı hoyrat yağmurlar yıkar
Son veremem içimdeki püsküllü cellada
Her gün insafsızca yapar işini yağlayarak ipimi
Hüzünsüz düşleri düşlemeye gerek yok artık
Bıçak sırtı ayazlar, geceleri üşütürler
İçlerinden bulutlar geçse de geçmese de
Gökyüzünden bana hep bir parça karanlık kalır
Ondandır zifiri karanlık bakışlarım
Ondandır boz bulanık sel gibi akışlarım

VI
Masallar tutuşturmazmış Anka'nın küllerini
Saçlarından akarken gecelerin
Gözlerim, kulaklarım bende değil, benden iken
Girdabından çıkamam güllerin
Gözpınarlarımı mekan tutan
Gözpınarlarımda geceleyen
Şafak ezgili, kılıç sezgili bakışlardan

Seherler dilenirim karanlıklardan
Bildiğim tek şey var
Söylesem hiç kimse inanmaz
Karanlıklar nurla sırlanır

VII

Hey yar
Mor menekşeyim harda, yanda çakırdikeni
Kalemin kudretiyim, kınarsan kına beni
Zerrece isyan etmem, Hayy'dan gelen huylara
Kılıç sende, meç sende, yonarsan yona beni
Gülücükler, bakışlar, paslı mızrak temreni
Acıtırsan acıt yar, sınarsan sına beni
İradense gönlüne, gerçekleşsin muradın
Kurban olurum kurban, sunarsan sana beni
Usanmam yangınlardan, Kerem'den gelir soyum
Vahasız çöllerinde, denersen dene beni
Vazgeçtim benliğimden, iltica ettim sana
Sultan bildim gönlüme, onarsan ona beni

VIII

Darası sıfırlanmış dostluklar kabilinden
Parayı tanımazken aldığım harçlık gibi
Kaybettim alayını düş şehri gecelerde
Ne zaman ufka dalsam
Gözlerime neden/se karanlıklar çöker
Neflensem yüreğimi karanlıklar söker
Gözlerimi kapatsam kirpiklerim karanlıklar döker

IX

Tonlarca hüznün taşır
Candan eden akşamlar
Hep seni hatırlatır
Handan akan akşamlar
Karanlık çökünce bir acı sarar
Derinden derine sızlar yaralar
Gözlerim sürmeli gözleri arar
Bir başka düner sen yokken yıldızlar
Dönmesin ırmağa yeter gözlerim

Asır gibi geçer nursuz geceler
Karanlık çökünce seni özlerim
Uyutmaz insanı sessiz geceler
Yüreğimde keşişir hüznün enlem-boylamı
Kalbim közden öz olur, anlarım sakınamam
Öteler ötesinden şifrelidir söylemi
Ölürüm saçlarına, ölürüm dokunamam
Yedi canlı masaldan, düşlerim pare pare
Karanlığın mimarı, çık gel nurlu sefere
Esirgemem kendimi oynarsam yazı-tura
Akşam sularında ben sulardan bakınamam

X ve Son

Her şeye tanık şu muson yağmurları
Toprağın kokusunu avuçlarken ben
İkisinin arasından sesleniyorum
Karanlıklarda düşlerim, sürmeli gözleri
Rüyalar uykusuz da sürerler
Hoşça kal dostum, üzülme sakın ha, hüzünlenme
Unutma zaten biz hep ayrı çalan saatlerdik
Söylesem hiç kimse inanmaz
Karanlıklar nurla sırlanır
İnan artık sen de, karanlıklar nurla sırlanır

Celil ÇINKIR - DELİBAL